

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Jana Čížka a Mgr. Lenky Oulíkové ve věci

žalobce: **K. H. s.r.o.**, IČ: X
sídlem X

proti

žalované: **Krajská veterinární správa Státní veterinární správy pro Středočeský kraj**,
sídlem Černoleská 1929, Benešov,

o žalobě proti protokolu o kontrole žalované ze dne 20. 3. 2020, č. j. SVS/2020/038211-S,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podáním ze dne 20. 5. 2020 označeným jako „*Žaloba na zrušení protokolu o kontrole podle § 65 a následujících podle zákona č. 150/2002 Sb.*“ se žalobce domáhá zrušení shora označeného protokolu o kontrole sepsaného žalovanou podle § 12 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kontrolní řád“). Kontrola byla provedena v sídle žalobce a jejím předmětem byl kontrola plnění závazného pokynu při chovu koní (zoohygiena chovu, napájení, výživný stav koní, ošetření kopyt, veterinární vyšetření a ošetření 3 koní) a následná kontrola podmíněnosti (splnění uložených opatření).
2. Krajský soud se předně zabýval splněním podmínek řízení, přičemž dospěl k závěru, že žalobu nemůže věcně projednat.
3. Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. každý, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.
4. Žalobkyní napadený protokol o kontrole není svou povahou rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť nezakládá, nemění, neruší ani nijak závazně neurčuje práva nebo povinnosti žalobce. Judikatura soudů rozhodujících ve správním soudnictví považuje jak protokol o kontrole (§ 12 kontrolního řádu), tak i vyřízení námitek proti protokolu o kontrole (§ 14 kontrolního řádu) za úkon, který není rozhodnutím, s výjimkou případu, kdy je v kontrolním protokolu ukládána kontrolovanému subjektu přímo konkrétní povinnost.

5. Kupříkladu v rozsudku ze dne 15. 2. 2017, č. j. 6 Afs 194/2016 – 30, uvedl Nejvyšší správní soud k této otázce následující:

„[15] Setrvalá judikatura Nejvyššího správního soudu jak ve vztahu k předchozí právní úpravě obsažené v zákoně č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů, (srov. usnesení ze dne 12. 2. 2004, č. j. 5 A 55/2001 - 68, rozsudek ze dne 24. 4. 2013, č. j. 3 Aps 9/2012 - 29), tak i ve vztahu k recentní úpravě obsažené v kontrolním řádu (např. rozsudek ze dne 30. 11. 2016, č. j. 3 As 52/2016 - 28) dospívá k závěru, že protokol o kontrole obsahuje toliko kontrolní zjištění, čili zjištění skutková, jimiž nemůže být nikterak zasaženo do práv kontrolovaného subjektu, a ani „rozhodnutí“ o námitkách proti zjištění uvedenému v protokolu proto nejsou samostatně soudně přezkoumatelná žalobami dle soudního řádu správního. „Zamítnutí námitek kontrolovaného subjektu má pouze ten následek, že se nemění závěr kontrolního protokolu. Za rozhodnutí zasahující do práv stěžovatele lze v daném případě považovat až takové rozhodnutí, jímž mu byla uložena konkrétní povinnost“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2008, č. j. 8 Afs 152/2006 – 144). Do práv a povinností kontrolovaného subjektu může být zasaženo vždy až v souvislosti s navazujícím řízením, typicky ve správním řízení o správním deliktu. Jak uvedl Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 16. 6. 2009, č. j. 9 As 28/2009 - 30, „[r]ozhodnutí o námitkách proti obsahu protokolu tak je možno považovat spíše za podklad, na jehož základě může správní orgán o právech a povinnostech stěžovatele rozhodovat ve správním řízení. Teprve v něm může být vydáno meritorní rozhodnutí s dopady do hmotných práv účastníka, proti němuž je žaloba ve správním soudnictví přípustná“.

[16] Zároveň však rozhodovací praxe zdejšího soudu vychází z toho, že „nelze přistupovat stejným způsobem k případu, kdy je v kontrolním protokolu ukládána kontrolovanému subjektu nějaká povinnost, jako k případu, kdy protokol obsahuje toliko skutková zjištění plynoucí z provedené kontroly“ (rozsudek ze dne 27. 10. 2011, č. j. 2 As 90/2011 - 42), což potvrdil i v rozsudku ze dne 29. 5. 2014, č. j. 5 As 152/2012 - 43, v němž vyslovil, že soudní přezkum rozhodnutí o námitkách dle § 18 zákona o státní kontrole Nejvyšší správní soud připouští v případech, „kdy bylo kontrolním protokolem kontrolované osobě přímo uloženo i konkrétní opatření (k nápravě), resp. byla v rámci protokolu přímo uložena kontrolované osobě povinnost, přičemž oprávnění k uložení takové povinnosti vyplývalo v souvislosti s prováděním kontroly pro kontrolní orgán ze zvláštního právního předpisu“. O takový případ se ovšem v nyní projednávané věci nejedná, neboť stěžovateli nebyla kontrolním protokolem nebo vyřízením námitek uložena žádná povinnost.“

6. Vztaheno k nyní projednávané věci je třeba konstatovat, že ani žalobou napadený protokol o kontrole není samostatně přezkoumatelný ve správním soudnictví. Jak totiž plyne z jeho obsahu, žalobci nebyla uložena žádná konkrétní opatření či jiná povinnost.
7. Žaloba je proto nepřípustná podle § 68 písm. e) s. ř. s., neboť napadený protokol o kontrole, jenž není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. s. ř. s., je podle § 70 písm. a) s. ř. s. vyloučen ze soudního přezkumu. Soudu nezbylo, než žalobu odmítnout pro nepřípustnost podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.
8. O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 3. srpna 2020

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu